

Barraca codi 9285 - BV087

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Serrat de can Güell - Can Bogunyà
Emplaçament
Alçada: Sota del Puig Vicenç, a la banda esquerra del camí, prop del turó
389m

Coordenades:

Latitud: 41.36703
Longitud: 1.95084
UTM Est (X): 412255
UTM Nord (Y): 4580033

Classificació

Número de fitxa 08295-84
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enderroc important.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00400006
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 13/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al sud-est. La seva planta és circular i presenta una porta d'accés amb la llinda plana. No ha estat restaurada, malgrat l'enderroc que pateix la coberta. Està situada entre dues torrentades, ensotada i amb difícil accés. Pels voltants hi ha bastants marges de pedra seca.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius. En aquest cas, tant la barraca com els marges que l'acompanyen van quedar al descobert després del incendi que va assolar el Puig Vicenç el juliol de 2013. Segons la Gemma Gou, del Centre Excursionista de Vallirana, "la barraca estava sencera, però en treure els pins cremats del voltant han enderrocat el sostre".

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

